

[Finansministeren]

sagt på vanlig vis finansiere bl.a. ved at forhøje selskabsskatteprocenten, ved en indeksering af giftskatterne og ved at indføre en obligatorisk anvendelse af lagerprincippet for pengeinstitutter ved årsopgørelsen. Det sidste forslag er i øvrigt kun en engangsindtægt.

Såvel forslaget om at forhøje selskabsskatteprocenten som forslaget om at forhøje arbejdsgiverbidraget til arbejdsløshedsforsikringen og forslaget om at afskaffe karensdagen vil medføre en betydelig omkostningsforøgelse i de private virksomheder og dermed forringe konkurrenceevnen og føre til en svækkelse af beskæftigelsen. Det er altså ikke bare et spørgsmål om, hvilke poster man bygger ind, men også om den negative afledede effekt, som disse poster vil få på udviklingen i samfundet.

Efter socialdemokratiets egne oplysninger vil ændringsforslagene medføre merudgifter af størrelsesordenen 3,5 mia kr., og forslaget om kompensationen for dette gennem øgede skatter viser den markante forskel mellem regeringens politik og den måde, socialdemokratiet ønsker at klare problemerne på. Regeringen ønsker klart uændrede offentlige udgifter og et uændret skattetryk.

Socialdemokratiet erkender jo også med sine ændringsforslag, at partiet ikke vil kunne holde et uændret offentligt udgiftsniveau, og det er derfor, man er nødsaget til igen at benytte sig af skattevejen. Her må vi sige fra. De erfaringer, vi har fået vedrørende den form for politik i årene forud for firkløverregeringens tiltræden, taler jo deres meget klare sprog.

Når vi ser mere generelt på de økonomiske konsekvenser af socialdemokratiets ændringsforslag, viser det sig, at allerede i 1985 vil der blive tale om en belastning af betalingsbalancen med ca. 1,5 mia kr. og efter få år med op til 3 mia kr. En sådan udvikling er naturligvis ganske uholdbar, og det er ganske klart, at den vil nødvendiggøre yderligere skattestigninger i de kommende år.

Når hertil kommer, at socialdemokratiets ændringsforslag åbenbart kun vedrører en mindre del af de ændringer, som man i virkeligheden ønsker gennemført – her kan vi jo henvise til socialdemokratiets tillægsbetænkning – bliver det lysende klart, at socialdemokratiet ikke har lært af de negative resultater, man nåede i de mange år, hvor man sad med regeringsmagten.

Jeg skal da ikke klandre socialdemokratiet og hr. Camre for ikke at have stillet mange flere ændringsforslag til finansloven. Jeg bemærkede godt nok, at hr. Camre sagde, det ville være en tom demonstration, og jeg synes heller ikke, der var grundlag for andet end at foretage de markeringer, som man gør, af mere politisk karakter. Men når man skal vurdere konsekvenserne, er man nødsaget til at se på, hvad der i øvrigt ligger i socialdemokratiets generelle program, og jeg tænker her først og fremmest på den oversigt over initiativer, som socialdemokratiet udsendte den 3. september 1984. Tager man alt det med, er der ikke nogen tvivl om, at der ville blive tale om stærkt øgede udgifter, også i forhold til de ændringsforslag, der er stillet, og dermed igen en stærk forøgelse af skattetrykket ud over det, der er stillet forslag om.

Socialistisk folkeparti har jo også stillet mange ændringsforslag, og lige så vel som jeg har kritiseret hr. Camre for nogle af ændringsforslagene og de betragtninger, han har ledsaget ændringsforslagene med, vil jeg godt komplimentere ham for hans svar til socialistisk folkeparti. Jeg kan faktisk ikke gøre det bedre, end hr. Camre gjorde det.

Ændringsforslagene er i år som i tidligere år udtryk for det, jeg vil kalde en markering af en principiel politisk holdning, og det har vi jo vænnet os til efterhånden at man også kan foretage i forbindelse med behandlingen af finanslovsforslaget, men man skal bare gøre sig klart, at de konkrete ændringsforslag, der er stillet, ikke kan træde i kraft fra denne finanslovs ikrafttræden, og derfor bliver det ligesom lidt urealistisk. Det er interessant at markere politiske standpunkter, men da vi ikke kan melde os ud af hverken NATO eller EF pr. 1. januar 1985, får det ikke nogen synderlig stor indflydelse på næste års finanslov.

Venstresocialisternes ændringsforslag forudsætter også udmeldelse af EF, og det har jeg allerede kommenteret i forhold til SFs forslag. Jeg skal bare generelt sige, at regeringen ikke kan tiltræde nogen af de af VS stillede ændringsforslag.

De frie demokrater stiller en række ændringsforslag vedrørende offentligt ansattes forhold. Det er imidlertid overenskomstmæssigt stof, som vi derfor alene af den grund må afvise.